

1891-04-07

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 27 nr. 3a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

men er pudsikket som en fattig an-
selig Kædsværker med slet Trakke pø,
som ene ved et noget lidet men dog af-
fjærd og karligt Udtryk har Livet om
hvem han er. Men jo om man vil
noget meget kunne kende heri, thi såle-
de har Christen jo ~~et~~ vand blandt
sin Samtids Mennesker; men jeg holder
en mere af Heds Mød, - iden dog - mæner
johelst - at han set Skredvikes Billed,
som måske vilde afvæde min Kritik,
Hvad han har ment inderst ind ved jeg
ikke; men at Billedet vil blive taget
til Fuldagt af Kirkenes Fjender, som
gennem anerkender Mennesket Kristus,
Karligheds Apostel, men ikke vil
vide af men om ham at rigt, At er
forudvint. Og det er Faren ved den Slags
Billeder. Kunstnerisk set har han
jo Lov at lade sig påvirke af Udd,
især til at føle Tanken i sine; men
på Forhånd smager det lidt af at være
på anden Hånd. Dog Kan det jo være
At er udvirket og som sådan roses det
mest i norske Blad. En Ting til Kan

jeg ikke lidt, at det nu lige færdigt,
skal sendes til Salonen i Paris.
Mig synes dog, at har man lykkedes
malet sådant et Billede måtte man dog
først ønske at udstille det for sine Lands-
mand. Sit Fædreland skylder man
alt. Men måske du norsk Maler er
meget vandrulsen stille end vi forestår,
og måske du norsk Publikum lettere gøres
på hvad der har vundet Anseende i Paris,
først. Men det skides jo netop at jo
du vak fra. -- Nå -- Mintonneres
mig meget at hør alt det om var gamle
ran Kammerat. Men nu vil jeg sig,
at det bød slog mig og glæded mig at vide
at dit Billede bliver så meget forskelligt
derfra. Jeg tror vi netop - kristelig at
trænger til Billeder som så
kraftig og uimindelig understøtter
Vor Herres guldbrunnne Herlighed
- Kongerikes Salomand - ja det alene
er jo en stor Ting - men du Kristus vi
trænger til en Selskab som

Kan forlade os vor Lynd og sejre
over Døden og Djævelen. Og Menneske-
nes Søn i Døden - Skrednings Fortælling
er ikke en Værdens Fælses-højel og
Velgører. Gid giv Dig nu Kraft til
at male Vor Herre i sin Gudsdoms
Herlighed så du må-lærer om Lynd
i Spælene og bringer bang Hyster
Trøst! - Da jeg var yngre, vilde jeg altid
drage en Prædiken mellem Mæstetisk og
et religiøst ^{Maleri} og vilde ikke indrømme
at et religiøst Maleri kun ^{gik} var mere
end en æstetisk Skønhed. Men nu ser jeg ander-
ledes derpå. Kunst er vel Kunst men
kan dog ligesåvel som en Kristens hele
Liv og Virksomhed, der måske aldrig har
holdt nogen Prædiken, vidne om hans
Tro, der har malet Billedet, og på et
Kunstnerisk Hængselskraft og
og jo med desto indøvelsen vil
dets Virken være. Kan det ikke om-
vænde nogen, så kan det dog virke
opbyggende på den troende. Og hvem
forresten hvad Vorherre kan bringe til.

Jeg har kun et var Udstilling flygtig,
men jeg var meget glad fordi da jeg
havede et hver god du var for det egnet
jeg rigtig nok. Jeg tror også det er du al
min delige Mening. Og nu bagefter,
er jeg dobbelt glad ved Tanken om, at
havede vi ikke deltaget - vi alder - så
var for det første Udstillingen bleven
ringere, og jeg synes det var stor Skade
for det af den Grund, at der åbenbart
er Trang til sådan mindre Udstil-
linger, og det er af aller største Betyd-
ning, at noget sådant, som kan kom-
me til at spille en stor Rolle, begynder
under lidt gode Afsigter. Men er
sådan små Udstillinger egnetlig
med et Sleg satte ind i Folks Be-
vidsthed, og det er en stor Ting at du
har interesseret og fornøjet mange.
Det er nu disse Udstillinger i Al-
mindelighed, hvad enten nu alder
de yngre Kunstner sætter den
Scene. Men hvad der ganske særlig
har glædet mig, det er at disse Udstil-

den har deltaget i den Gang er indbyrdes forholdsvis kunstner
som ikke kun har været i minnet af dem med Hæder og Ære.

ling har givet Malen som Flatt Möllers
Rader, Kammertøj og Villmannsen
Lejlighed til at i Stille under sådne
Forhold, at Publikum sendes Ting.
Lad os se på det som vi vil, (og jeg
har min Betænkelighed her ved den)
så må man indrømme at der er
en udmærket Energi og Løgn i den
Ting og at den som Villmannsen
rimeligen har Betragtningen for at
tilføje den Kædet og Formen og
åbne og Uklægt for den, som derinde
lig kan trænge til. Apropos om
Villmannsen; han synes mig ikke
så forskrækkelig original, men
er noget som han som minder mig
om Jer Løskend, skønt han synes
men søgt og er Kommen til hvad
han gør, ad andre Veje end F.
Når nogen spørger mig hvorfor
Verden er gået ned til den
Udbilling, svarer jeg altid, når det

for mig er en ubehagelig og en ubehagelig at den vil med alle de ubehagelige
afslutning og anden og held mig med overens afslutning og af

da ikke er meget nok Vimmer, som man
 kan forklare sig men idelig for, at
 vi er gået med for den Trang til
 sådanne, og for vi gerne vilde bide
 til at det blev godt og omhyggeligt og vider-
 misse frilet startede; Men ikke og
 kends ikke - på grund af den mindre
 Kreds det er og til dels måtte være, nogen
 egentlig Oppositions indstilling, og
 vi har hverken opstillet noget Kreds-
 eller er mødt med noget Program
 og vi har ventet lidt af at det måtte
 tage sig ukammertid, idet at det
 er meget sådant, og vi har for at vise
 dette virkelig sandt ~~at~~ tillyst
 Udstilling foruden Overskridet og er
 meget ked af, den har spillet de
 forudmed. Tiden er valgt af prakt-
 iske Hensyn - (og jeg vil sige dig,
 jeg er ingenlunde som du vil sige, at
 en anden Gang eventuelt skulde være
 på en anden Tid). - Kan vi, Ud-

Sædvanlig for til at den er Udvalgt. Ikke er en permanent Tilstedeværelse
 i den Kreds, der det er sandt, og den er den er i Almindelighed. Jeg svarer den

Uddannelse indskrænkninger kan godt følges
 på Censuren ved Charlottenborg udsat
 så den bliver men liberal over for M.
 idrættet individuelt, selv om M.
 apparte, og den med meget strenge
 over for alle M. i betydelig. By lokalet
 så er intet en Kone; Men nogen
 til Forderung kan vi ikke opstille
 det dog altid blive en Skønning
 Uddannelse, som i den for over den
 så derom kan intet slås fast.
 Hvad rent privat ønske de alle
 og jeg tænke i betragtning af alle
 M. kommer til Stykket - eller K.
 om om Ophevelsen af Ministeren
 Overhøjhed og Academiets Fudflydelse
 på Charlottenborg uddannelse, M.
 har jeg kun sagt til enkelte, men
 indtrykkelig forklare, at skønt
 vi gerne vil arbejde her, når vi
 kunns runde Enighed nok derom
 så var og Kunder og skoled derom
 Udsat i alle kan noget direkte
 derom at fortælle. Kan den vakte

SKOVGAARD-MUSEET
 Mappe 27 Nr. 33